

digste Agerrenter. Jeg tror, at, naar man rigtig kjendte den Praxis, som i denne Henseende er almindelig i en stor Del af Landet, vilde det være et ganske storartet Exempel, som her kunde fremdrages. I ethvert Tilfælde antager jeg, at Alle ville erkjende, at det Formaal, som man har sat sig ved disse Lovbestemmelser, ikke naas ad denne Vej. Der er en anden Vej, som man har lagt megen Vægt paa, men som jeg ikke kan negte og saa forekommer mig meget lidet tilfredsstillende. Jeg sigter derved til Bestemmelserne om, at de offentlige Instituter ikke maa tage mere end 4 pCt. Hvad enten der nu er Tale om Overformynderiet eller om de Udlaan, der finde Sted, f. Ex. fra Fonds under Kultusministeriet eller andre offentlige Institutioner, forekommer det mig, at det er meget lidet, der udrettes, naar Spørgsmaalet er, hvad der udrettes for det Almene. Der er enkelte Personer, der blive hjulpsne. Undertiden er det tilfældigt, hvem det bliver, undertiden er det ved Gunst, og undertiden er det den ganske særegne fortrinlige Sikkerhed, som der bliver taget Hensyn til; men jeg tror ikke, at, hvad der udrettes til Fordel for de almindelige Forhold, har nogensomhelst Betydning. Naar man da undersøger, hvorledes der skulde kunne gjøres Noget, der virkelig var til Fordel for de almindelige Forhold, saa forekommer det mig, at der er Et, der mere end noget Andet betegner den almindelige Rentefod, som er af Interesse for hele Samfundet, og det er Kreditforeningspapirerne. Der er den Afkomst til Laan, som staar aaben for Alle, der afhænger det ikke af enkelte Folks Bilskaarlighed, hvem der skal faa Laan, saaledes som ved de enkelte offentlige Instituter. Kan man gjøre Noget i den Retning, saa gjør man Noget, som har Indflydelse, jeg kan næsten sige paa hele Samfundet, og jeg kan ikke negte, at, naar jeg ser, hvorledes man paa en bedre Maade end ved de hidtil gjældende Bestemmelser skulde opnaa, hvad der kan opnaas, saa vilde det være derved, at man søgte at hjælpe paa Kreditforeningspapirernes Kurs, at man efterhaanden gik over til et andet Princip, end man hidtil har fulgt, og tillod Overformynderiet og de offentlige Kasser istedetfor

at sætte deres Penge ud at kjøbe Kreditforeningspapirer. Det, som derved vilde udrettes, som ikke enkelte tilgode, men hele Befolkningen. Nu beror det jo med Hensyn til flere af de vigtigste Fonds paa Regjeringens Bestemmelse, hvorledes Midlerne skulle anvendes; naar den, istedetfor at lade dem blive anvendte til Fordel for enkelte Indtvider, vilde anbringe dem paa den angivne Maade, vilde det være af stor Betydning for hele Samfundet. Det glædede mig at høre det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgfreds (Berg) udtale sig, som han gjorde, skjøndt jeg ikke kan negte, at hans Konklusion ikke svarede til Præmisserne, og jeg kan heller ikke Andet end lægge Mærke til den forskjellige Maade, hvorpaa han stillede sig idag, naar der var Spørgsmaal om den almindelige Opinion. Her var det Opinionen udenfor Salen, som man skulde tage Hensyn til; men igaar, da der var Tale om Valg til Sogneraadene og Amtsraadene, skulde man ikke vente paa Udtalelser udenfra, men da var det netop Medlemmerne her i Salen, der vare det sande Udtryk for det danske Folk. Jeg vil ønske, at de ærede Medlemmer ved den senere Behandling af denne Sag ville følge deres egen oplyste Anskuelse hellere end de Fordomme, der ganske vist endnu findes hos en stor Del af Befolkningen. Jeg skal forøvrigt indrømme, at man maa tage denne Sag med stor Varsomhed; men det forekommer mig netop at være en meget varsom Maade, hvorpaa de ærede Forslagsstillere have taget Sagen ved deres Lovforslag.

Corn. Petersen: Den ærede sidste Taler (Frederiksen) kjender jo mere til de kjøbenhavnske Forhold, end jeg gjør; thi, uagtet jeg i en Række af Aar paa Grund af min Stilling har været nødsaget til at opholde mig her, saa er det dog vist, at kjøbenhavnskeret bliver jeg aldrig. Men jeg maa bede ham lægge Mærke til, at vi dog neppe ville være tjente med at lempe vore Love ganske efter den Slags Maal eller Mønster. Det kan gjerne være — det kan jeg sige ligesaa vel som andre Talere —, at man kan komme til at give Rentefoden fri, og jeg har ved tidligere Leilighed og saa sagt, at jeg godt